

Lohikäärme antoi minulle luvan koskea itseensä. Hipaisin ensin varovasti sen sormenpään kokoisia pikimustia suomuja. Suomut tuntuivat lämpimiltä, kovilta, mutta kuitenkin jotenkin taipuisilta. Sivelin sen pitkiä, ohuita nahkaisia siipiä ja mietin miten ne pystyivät pitämään lohikäärmeen ilmassa. Lohikäärmeen kynnet olivat pitkät ja terävät. Niillä voisi repiä mitä tahansa riekaleiksi. Sen häntä oli pitkä ja sen kärjessä oli teräviä piikkejä. Kaikki lohikäärmeessä oli mustaa, paitsi silmät. Olin kuvitellut lohikäärmeitä punaisina ja vihreinä, mutten koskaan mustina. Luulin edelleen lohikäärmeen olevan oman mielikuvitukseni tuotetta, ehkä olin syönyt illalla jotain väärää. Taas se sanoi "tiedän mitä ajattelet". Tällä kertaa en säikähtänyt niin paljoa, mutta hätkähdin vähän. "Pakko tämän on olla totta", sanoin ääneen. "Luulit minua uneksi, vai?" lohikäärme kysyi. "Kyllä, olen aina ajatellut lohikäärmeiden olevan vain satua. Sitä paitsi niidenhän on aina sanottu saduissakin olevan ilkeitä hirviöitä". Lohikäärme tuijotti silmiini omilla vihreillä silmillään ja viestitti niillä "enhän minä voi olla unta, söin juuri kinkun jääkaapistasi ja sait jopa koskea minuun". Annoin asian olla, olipa unta tai ei. Kaivoin kaapin perältä suuren pahvilaatikon ja paksun peiton. Otin vierassängystä lohikäärmeelle tyynyn. Laitoin laatikon makuuhuoneeni nurkkaan, asettelin peiton patjaksi ja laitoin tyynyn yhteen laatikon nurkista. Lohikäärme kierähti kerälle laatikon sisään ja asetti tyytyväisenä päänsä tyynylle. Päätin itsekkin ryömiä sänkyyni ja alkaa nukkua. Aamulla herätessäni en edes muistanut lohikäärmeen olemassaoloa. Kun nousin ylös sängystäni, silmäni pisti heti pahvilaatikko ja sen sisällä oleva musta, koiran kokoinen lohikäärmeen vartalo. Vetäisin nopeasti vaatteet päälleni ja hiivin keittiöön tekemään aamiaista itselleni ja lohikäärmeelle. Etsin kaapista kananmunia ja keitin ne kattilassa. Jääkaapissa oli suuri purkki tonnikalaa ja ajattelin sen kelpaavan lohikäärmeelle, jos se saa vielä kolme keitettyä kananmunaa ja paketillisen makkaraa sekä vettä. Itse söisin yhden kananmunan, leipää ja lasin maitoa. Maito alkoi jo olla lopussa, joten päätin käydä kaupassa ennen kuin lohikäärme herää. Jätin lohikäärmeen aamiaisen pöydälle ja lähdin kauppaan. Onneksi kauppaan ei ole pitkä matka ja sinne pääsee nopeasti pyörällä. Ostin kinkun, kolme pakettia makkaraa, leipää, maitoa, tonnikalapurkkeja, lohta ja juustoa. Palatessani kotiin näin jo ikkunasta lohikäärmeen syömässä aamiaistaan. Laitoin ostokset jääkaappiin ja annoin lohikäärmeelle vielä yhden tonnikalapurkin ja aloin syödä omaa aamiaistani. Syötyään lohikäärme räpytteli olohuoneeseeni ja istahti sohvalle. Se katseli kiinnostuneena ympärilleen ja huomasi pian ikkunan. Se tuijotti ikkunasta pitkään ulos ja sanoi "haluaisin käydä ulkona lentämässä".